

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359517664.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

I Corinna selv har Forfatterinden tegnet sit eget Ideal; fra sin virkelige Personlighed har hun hentet Heltindens Grundegenskaber: Corinna er ikke som Delphine den i Privatlivet indesluttede Kvinde, men Kvinden, der er traadt ud af den hende anviste Kres, Digterinden, hvis Navn er paa Alles Læber. Hun har givet hende sit eget Ydre, kun forskønnet, ja endog sit eget Kostyme, den maleriske Dragt og det om Hovedet vikledeindiske Sjal. Hun har givet hende sin egen klare, handlekraftige Aand; og det gaar Corinna som hende, at fra det Øjeblik af, da Lidenskabens griber hende med sin Glenteklo, nytter Evnerne hende Intet, og hun bliver Lidenskabens værgeløse Bytte. Hun har fremdeles givet Corinna sine egne Landflygtighedstanker og Landflygtighedssorger. I Italien er Corinna jo løsrevet fra 130 sit Fødested, i England landsforvist fra sit Hjertes Fædreland og dets Sol. Derfor besynger Corinna Dante, dvæler med Sorg ved lians Forvisning og udtaler den Tanke, at det egenlige Helvede var Landflygtigheden for ham. Derfor siger Corinna i de Optegnelser om hendes Levned, hun giver Oswald, at Eksilet for livfulde og følelsesfulde Mennesker er en Straf som er værre end Døden, idet Opholdet i Fædrelandet skænker En Tusinder af Glæder, man først paaskønner, naar man har mistet dem. Hun fremhæver de mangfoldige Interesser, man har tilfælles med sine Landsmænd, men som ikke forstaas af Fremmede, og betoner, hvorledes overfor dem Nødvendigheden af at forklare Alt træder istedenfor den lette og hurtige Meddelelse, der med et halvt Ord gør en lang Udvikling overflødig. Ja Corinna haaber endog som sin Digterinde Tilbagekaldelse til sin Hjemstavn og Genindsættelse i sine Rettigheder af det Ry, hun efterhaanden opnaar ved sine Poesier. Fru de Staël har endelig givet Corinna sin egen Dannelse. Det siges udtrykkeligt, at det er Studiet af de fremmede Literaturer, Indsigten i de fremmede Folkeaanders Væsen, der har givet Corinna saa høj en Rang i hendes Lands Skriftverden; det Tiltrækkende ved hendes Digtning beror paa, at hun har forenet Sydens Farver med Nordens lagttagelsesevne. Men af alle disse og mange frit opfundne Træk har Forfatterinden formet en kvindelig Type paa den italienske Aand.